

MANIFEST DE PROFESSORS D'UNIVERSITATS, INVESTIGADORS I CIENTÍFICS DE TOT EL MÓN A FAVOR DEL REONEIXEMENT I DIGNIFICACIÓ DE LES LLENGÜES MINORITÀRIES D'ARAGÓ

*És com un ocell que perd les plomes.
Veus passar una d'elles arrossegada pel vent, i adéu:
una altra paraula que se n'ha anat.*

Johnny Hill, Jr., de Parker, Arizona,
un dels últims parlants de “Chemehuevi”

Cada dues setmanes mor una llengua. És possible que a la fi de segle hagin desaparegut gairebé la meitat de les prop de 7.000 llengües que es parlen avui al món, a mesura que les comunitats abandonen les seves llengües vernacles en favor de les majoritàries.

En l'Atles de les llengües en perill del món de la Unesco (2010) s'inclou l'aragonès com una de les quals es troben en aquesta situació, possiblement una de les llengües de la Unió Europea que presenta pitjor futur per a la seva conservació. Per la seva banda el català parlat a Aragó sofreix una franca reculada i castellanització al no disposar d'instruments adequats per a la seva normalització.

En total unes 100.000 persones (un 7% de la població total d'Aragó) parlen una d'aquestes dues llengües minoritàries, un patrimoni immaterial de tota la humanitat de la conservació de la qual tots, i especialment els governs, som responsables.

En 2009 les Corts d'Aragó van aprovar una llei d'ús, protecció i promoció que reconeixia l'existència tant de l'aragonès com del català i garantia l'aprenentatge (voluntari) en l'ensenyament reglat i determinats drets dels parlants, entre ells el de dirigir-se i ser contestats per l'Administració (en determinats casos) en les seves respectives llengües. Aquesta llei mai ha arribat a ser aplicada.

L'actual Govern d'Aragó, desoïnt la normativa internacional (Declaració Universal dels Drets Humans, Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries...), estatal (Constitució espanyola de 1978) i el propi Estatut d'Autonomia pretén, derogant la llei de 2009, aprovar una norma que nega l'existència tant de l'aragonès com del català i condemna a aquestes dues llengües (ambdues amb un important llegat literari i amb un interessant present creatiu) a la invisibilitat i a mitjà termini a la seva desaparició.

És per això que els signants d'aquest manifest, membres de la comunitat científica, mostren el seu suport al reconeixement exprés de l'aragonès i el català parlat a Aragó, així com dels drets dels seus parlants, per a un desenvolupament públic normal d'ambdues llengües, en aplicació de la legalitat internacional en aquesta matèria i en igualtat de condicions amb la resta de les llengües d'Espanya, Europa i el món.

[Jo suport aquest manifest](#)